

Als voorzitter van de VRO (Verenigde Reformatorische Ondernemingen) wil ik middels deze weg aangeven dat wij als ondernemersvereniging, maar ook persoonlijk, ernstig **verontrust** zijn over het voorstel tot intrekking van de Zondagswet.

Over onze mening m.b.t. dit onderwerp kan ik kort zijn: uit principiële overtuiging wensen wij dat in geen enkele plaats of land een uitzondering wordt gemaakt op de onveranderlijke hoofdregel die u toch hopelijk wel kent uit het vierde artikel van de Goddelijke Grondwet. Elke zevende dag is daarin toch uitdrukkelijk als **rustdag** genoemd en wordt daarom nog steeds door een substantieel deel van het Nederlandse volk in ere gehouden.

Maar er zijn meer aspecten te noemen om tot een evenwichtige besluitvorming op dit punt te komen, aspecten waarbij men als overheid en als burger moet beseffen dat de zondagsrust een onschatbare meerwaarde geeft aan onze samenleving.

Allereerst een **persoonlijk** aspect: ieder mens heeft, zeker in deze drukbezette en stressvolle maatschappij, behoefte aan een regelmatige dag en tijd, waarin men vrij is van zakelijke verplichtingen.

Wat betreft het **economische aspect**: nergens is aangetoond dat het loslaten van de zondagsrust (o.a. door het instellen van koopzondagen) heeft geleid tot een verbetering van het economisch klimaat.

Sterker nog: wij durven te stellen dat o.a. zondagsopenstelling van winkels vaak juist een nekslag betekent voor het midden- en kleinbedrijf, dat toch een belangrijke pijler is van onze economie.

Verder wil ik het **sociale aspect** benoemen: de zondag heeft ook een duidelijke meerwaarde als contactdag voor onze gezinnen en vriendenkring. Wil men als overheid en burger niet inzien dat de sociale waarden van onze samenleving verder worden ontwricht door de zondagsrust niet meer te willen beschermen?

Een laatste aspect dat ik wil noemen is de **voorziening in onze behoeften**. Zijn zes dagen per week echt niet voldoende om alles wat ons hart begeert, te kopen, te verkopen of te genieten? Het vrijgeven van allerlei activiteiten op zondag, zondagsopenstelling van winkels, bedrijven en instellingen, is daarom ook te zien als exponent van een egocentrische wenscultuur. Door het niet beschermen van de zondagsrust dwingt men anderen om voor deze behoeften te werken, zeven dagen per week, 52 weken per jaar.

Dus met andere woorden: afschaffing van de zondagsrust is **slavernij in het jasje van de 21^e eeuw!**

Geachte overheid, op grond van het voorgaande menen wij een dringend appel op u te moeten doen om af te zien van het besluit tot intrekking van de Zondagswet. Sta af van deze heilloze weg, verzaak niet uw verantwoordelijkheid aan uw burgers, laat u niet mangelen door de macht van het geld. Maar neemt u alstublieft vooral kennis van de heilzame weg die Gods Woord ons hierin wijst, waarbij de zevende dag niet in de laatste plaats ook tot Zijn eer is ingesteld!

Zes dagen per week kunt u alles doen wat nuttig en wenselijk is, maar houdt de zondag staande als een oase in de woestijn, als een noodzakelijke time-out voor de gehele samenleving.